

Тимкович І. І., старший викладач,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Кузнєцов К. В., студент,
Навчально-науковий інститут Економіки та менеджменту,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ПОРЯДОК НАДАННЯ ДЕРЖАВНОГО І РЕЄСТРАЦІЙНОГО ЗНАКІВ ПОВІТРЯНИМ СУДНАМ: АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Відповідно до ст. 20 Конвенції про міжнародну цивільну авіацію [1], кожне повітряне судно, зайняте в міжнародній аеронавігації, повинно мати відповідні національні та реєстраційні знаки. Подібна норма закріплена ч. 3 ст. 39 Повітряного кодексу України [2], яка вказує, що цивільному повітряному судну, внесеному до Державного реєстру цивільних повітряних суден України, надаються державний та реєстраційний знаки і видається реєстраційне посвідчення згідно з авіаційними правилами України.

Основним нормативним актом, що регламентує порядок надання та нанесення державного і реєстраційного знаків повітряним суднам, є Правила реєстрації цивільних повітряних суден від 25 жовтня 2012 р. [3]. Вказані Правила містять дефініції понять: 1) державний знак повітряного судна, під яким слід розуміти знак, який складається з декількох символів і показує національну належність повітряного судна. Він надається державі реєстрації Міжнародною організацією цивільної авіації (ІКАО) і складається з двох заголовних літер латинського алфавіту «UR»; 2) реєстраційний знак повітряного судна – тобто знак, який складається з декількох символів. Вимогою нанесення реєстраційного знаку на повітряне судно є те, що він повинен складатися з п'яти арабських цифр або з трьох-чотирьох заголовних літер латинського алфавіту. Між державним і реєстраційним знаками повітряного судна ставиться дефіс, наприклад «UR-12345» або «UR-ABC».

На Державну авіаційну службу України покладається завдання присвоєння тим повітряним суднам, які внесені до Державного реєстру цивільних повітряних суден України, державних та реєстраційних розпізнавальних знаків [4]. Саме Департамент льотної придатності як структурний підрозділ Державіаслужби України серед своїх функцій має розробку і впровадження правил нанесення, а також видачі державних і реєстраційних розпізнавальних знаків повітряним суднам [5]. Реєстраційний знак надається на підставі поданої заявки одному повітряному судну і може багатократно ним використовуватись протягом всього часу експлуатації.

За бажанням заявника (тобто власника повітряного судна або іншої юридичної чи фізичної особи, яка за письмовим дорученням власника подала заявку до Державіаслужби України з метою отримання державного і реєстраційного знаків для повітряного судна, реєстрації (перереєстрації) його у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України або виключення його з цього реєстру) повітряному судну може бути надано реєстраційний знак на замовлення, у разі якщо цей знак не використовується іншим повітряним судном. При цьому кількість замін реєстраційного знака для одного повітряного судна не обмежується.

Заявка на надання державного і реєстраційного знаків для повітряного судна разом з відповідними документами подається до Державіаслужби України на офіційному бланку заявника (за наявності). Така заявка розглядається протягом 10 робочих днів від дня її реєстрації в Державіаслужбі України. Якщо ж відомості в заявці не відповідають вимогам Правил реєстрації цивільних повітряних суден або виникла потреба в розгляді додаткових документів, то Державіаслужба України надсилатиме заявнику відповідний письмовий запит. У цій ситуації строк розгляду заявки повинен становити не більше 10 робочих днів з дня одержання всіх документів. Остаточне рішення приймається на підставі наданих заявником документів та обов'язкової сплати ним державних зборів. Згідно Положення про Державний спеціалізований фонд фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях від 28.09.1993 р. № 819, за надання 1) державного і реєстраційного знаків та видачу відповідного сповіщення стягується державний збір у розмірі 0,2 неоподатковуваних мінімумів доходів на місяць; 2) реєстраційних знаків на замовлення заявника (за наявності технічної можливості) для юридичної чи фізичної особи України становить 200 % (а на замовлення іноземної юридичної чи фізичної особи – 100 %) суми збору за реєстрацію повітряного судна.

Варто зауважити, що згідно Правил реєстрації цивільних повітряних суден, сповіщення про надання державного і реєстраційного знаків дозволяє нанести на повітряне судно ці знаки перед початком реєстрації, але не дає права на виконання польотів. Крім того, таке сповіщення втрачає чинність, якщо повітряне судно протягом 6 місяців не було зареєстроване в Державному реєстрі цивільних повітряних суден України. Строк дії сповіщення може бути продовжений, якщо реєстрація повітряного судна не відбулася своєчасно з поважних причин. Якщо сповіщення про надання державного і реєстраційного знаків втратило чинність, то власнику або іншій уповноважені ним особі необхідно усунути з поверхонь повітряного судна державний і реєстраційний знаки та письмово повідомити про це Державіаслужбу України.

Література

1. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. // Офіційний вісник України. – 2004. – 22 жовтня. – № 40. – Ст. 2667, код акту 30261/2004.
2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Голос України. – 2011. – 18 червня. – № 110.
3. Про затвердження Авіаційних правил України, Частина 47 «Правила реєстрації цивільних повітряних суден в Україні»: Наказ Міністерства інфраструктури України від 25 жовтня 2012 р. № 636 // Офіційний вісник України. – 2012. – 14 грудня. – № 93. – Ст. 3814, код акту 64631/2012.
4. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 р. № 520 // Урядовий кур'єр. – 2014. – 22 жовтня. – № 195.
5. Державна авіаційна служба України – Департамент льотної придатності. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://avia.gov.ua/documents/Pro-nas/Stru>

УДК 340.134(477):656.7.072.6 (043.2)

Тимкович І. І., старший викладач,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Гаврилюк Д. В., студент,
Навчально-науковий інститут Економіки та менеджменту,
Національний авіаційний університет, м. Київ

РЕГЛАМЕНТАЦІЯ КЛАСУ ОБСЛУГОВУВАННЯ ПАСАЖИРІВ ПОВІТРЯНОГО СУДНА

Пасажи́рські пере́везення – один з найбільш складних і високотехнологічних напрямків авіаційного бізнесу у сучасному світі, розвиток якого регламентовано великою кількістю правил та нормативів і обумовлено багатьма факторами. Серед них – кінцева вартість авіаквитка, що є результатом взаємодії наступних чинників: виду авіакомпанії, котра здійснює повітряне сполучення, рівня аеропорту, часу вильоту-прильоту повітряного судна, дня придбання квитка та дати польоту. Клас обслуговування пасажирів у салоні літака – один з найважливіших параметрів, який суттєво впливає на ціноутворення авіаційного квитка. Аналізуючи чинне законодавство України, нами встановлено, що на підставі норм Повітряного кодексу України, регламентація класу обслуговування пасажирів повітряного судна, а відтак і відповідний обсяг послуг та порядок їх надання відбувається згідно Наказу Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу» від 30.11.2012 р. [1] та Правил перевізника. Наказом передбачено, що комплекс послуг, які надаються перевізником пасажирам на борту повітряного судна залежатиме від класу